

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ Κύριος (Ψαλμ. 117, 14)

Ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. (Ψαλμ. 145, 2)

Δρος Χαραλάμπους Μ. Μπούσια
Μεγάλου Ὑμνογράφου τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΝΕΟΥ ΟΣΙΟΜΑΡΤΥΡΟΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΥ
ΤΟΥ ΝΤΒΑΛΙ ΙΒΗΡΙΑΣ
ΑΣΚΗΣΑΝΤΟΣ ΕΝ ΑΡΣΙΝΟΗ ΚΥΠΡΟΥ
ΚΑΙ ΑΘΛΗΣΑΝΤΟΣ ΕΝ ΔΑΜΑΣΚΩ

Ἀθήναι 2023

Εισαγωγή – Χαιρετισμός εις τον Άγιον Νικόλαον Ντβάλι (12 Φεβρουαρίου)

Η συχνή μελέτη των βίων των Αγίων της Εκκλησίας μας είναι πνευματικά ωφέλιμη από πολλές πλευρές. Αυτό το διαπιστώσαμε σε όλο το διάστημα κατά το οποίο, εκπονώντας την διδακτορική διατριβή μας ερευνήσαμε διεξοδικά τους τοπικούς Αγίους της Πάφου και την τιμή τους. Όσο περισσότερο γνωρίζουμε τους Αγίους, τόσο περισσότερο θέλουμε να τους τιμούμε, ιδίως εμείς, που έχουμε την ποιμαντική ευθύνη της Μητροπόλεως και βλέπουμε πόση ευλογία και πνευματική ωφέλεια έχει ο πιστός λαός μας όταν τιμώνται οι άγιοι μας. Έτσι, θεωρούμε υποχρέωση μας την προβολή των Αγίων της επαρχίας της Πάφου, ιδιαίτερα εκείνων που είναι λίγο, ή και καθόλου γνωστοί. Γιατί, κάποιοι τιμώνται από την εποχή της ανακηρύξεως τους μέχρι σήμερα, αδιάκοπα, έχοντας τους ναούς τους, τις εικόνες τους και τις ασματικές Ακολουθίες τους, ώστε οι πιστοί μπορούν να εορτάζουν τη μνήμη τους, να αναγνωρίζουν την μορφή τους και να υμνούν τις αρετές και τους εν Χριστώ αγώνες τους. Κάποιοι άλλοι, όμως, είναι σχεδόν, ή τελείως άγνωστοι, λόγω του ότι δεν έχουν ούτε ναό στο όνομά τους, ούτε κάποια εικόνα τους, ούτε Ακολουθία τους, ενώ υπάρχουν και άγιοι των οποίων δεν έχει σωθεί ούτε η ημέρα της κοιμήσεως τους.

Ένας από αυτούς τους αγίους που ίσως δεν τιμήθηκε ποτέ, ή ξεχάστηκε με το πέρασμα των αιώνων, είναι και ο Γεωργιανός άγιος Νικόλαος Ντβάλι, ο οποίος έζησε για ένα χρονικό διάστημα ως μοναχός της Γεωργιανής Μονής Παναγίας Χρυσογιαλιώτισσας κοντά στην Γιαλιά της Πάφου.

Ο ναός για έναν άγιο είναι ο κύριος χώρος όπου πανηγυρίζεται κάθε χρόνο η μνήμη του και συνεχίζεται η τιμή του μέσα στους αιώνες. Η ύπαρξη ναού και πανήγυρης συνεπάγεται και τη διατήρηση της Ακολουθίας του Αγίου, της εφέστιας εικόνας του (όπως και πολλών άλλων εικόνων) ενώ οι προσκυνητές στον ναό – προσκύνημα του διαδίδουν την μνήμη του και σε άλλες πόλεις ή ακόμα και άλλες χώρες από όπου καταφθάνουν. Για τον άγιο Νικόλαο Ντβάλι δεν διασώζονται στοιχεία ότι υπήρξε ποτέ ναός στην Πάφο, ούτε και αν τιμήθηκε με Ακολουθία και εικόνα. Πολύ πιθανόν, στα κλειστά όρια της Γεωργιανής μονής, να είχε τιμηθεί ως οσιομάρτυρας. Με την διάλυσή της μονής όμως, κάτω από τους δύσκολους αιώνες δουλείας που πέρασε το νησί, ξεχάστηκε παντελώς η μνήμη του.

Για τον οσιομάρτυρα Νικόλαο Ντβάλι μας διασώζονται λίγα βασικά στοιχεία της αγίας ζωής του τα οποία παραθέτουμε εν συντομία, όπως είναι δημοσιευμένα στην Διδακτορική μας Διατριβή. Γεννήθηκε από ευλαβείς χριστιανούς στο χωριό Ντάβλι της Γεωργίας και από παιδί τον είχαν αφιερώσει στο Θεό. Δώδεκα ετών πήγε στην έρημο, ως μοναχός σε μια

Γεωργιανή μονή στα Ιεροσόλυμα. Εκεί με παρρησία κήρυσσε τον Χριστό στους μουσουλμάνους, οι οποίοι τον συνέλαβαν και τον έκλεισαν στην φυλακή. Από την φυλακή κατέληξε στο Γεωργιανό μοναστήρι της Πάφου. Εκεί, ο άγιος δέχθηκε μια αποκάλυψη από τον άγιο Ιωάννη τον Βαπτιστή, να πάει στην Δαμασκό. Πράγματι ο άγιος έφτασε στην Δαμασκό και συνέχισε να κηρύσσει τον Χριστό και να καταδικάζει και να αναιρεί τις δοξασίες των μουσουλμάνων. Οι μουσουλμάνοι Πέρσες τον συνέλαβαν, τον έκλεισαν σε φυλακή και μετά από πολλά βασανιστήρια τον αποκεφάλισαν και στη συνέχεια έκαψαν το σώμα του. Ο άγιος, κατά το μαρτύριο του, δόξαζε τον Θεό. Μετά το μαρτύριο φανερώθηκε στον πνευματικό του πατέρα, ο οποίος προσευχόταν στο Θεό να του δείξει τι απέγινε η ψυχή του και είδε τον άγιο φωτεινό, μεταξύ των μεγάλων αγίων και μαρτύρων. Το μαρτύριο του άρχισε από τις 19 Οκτωβρίου του 1314 και συνεχίστηκε μέχρι τις 12 Φεβρουαρίου, όταν ετελειώθη δια αποκεφαλισμού. Η ζωή του αγίου Νικολάου καταγράφηκε σε συναξάριο των Ιεροσολύμων του 14^{ου} αιώνα.

Μια ατυχής προσπάθεια να τοποθετηθεί ημνήμη του στις 6 και 19 Οκτωβρίου έγινε στα ημερολόγια που εξέδωσε τα προηγούμενα χρόνια ο Ιερός Ναός Αγίου Ραφαήλ Παχιάμμου. Αυτή όμως η ημερομηνία είναι άσχετη με τις 12 Φεβρουαρίου, την ημέρα τελειώσεως του μαρτυρίου του Αγίου. Επίσης η Ακολουθία που συνετάχθη για όλους τους εν Αρσινόη Αγίους, δεν ξεχωρίζει ιδιαίτερα τον πανηγυρικό εορτασμό της μνήμης του αγίου.

Οι ενέργειες μιας ομάδας Γεωργιανών Κληρικών στην Πάφο αλλά και γενικότερα στην Κύπρο οδήγησαν, τα τελευταία χρόνια, με την βοήθεια και τις ευλογίες του Πατριάρχη Γεωργίας, στην συντήρηση και την ανάδειξη της Γεωργιανής μονής της Παναγίας Χρυσογιαλιώτισσας. Τον τελευταίο καιρό, μάλιστα, γίνονται προσπάθειες να επαναλειτουργήσει και πάλι η μονή, μετά από αιώνες εγκατάλειψης.

Στα πλαίσια αυτά, προσθέτουμε και την δική μας ευλογία και την επιθυμία μας να τιμηθεί ο άγιος Νικόλαος Ντβάλι από όλους μας και σαν μία επιπλέον απόδειξη ότι ο κάθε άγιος δεν περιορίζεται από το έθνος του, τη φυλή και τη γλώσσα που μιλάει, αλλά ανήκει σε όλη την οικουμένη. Μας ενώνει όλους το κοινό Ποτήριο, ο Ιησούς Χριστός και οι όπου γης άγιοί Του. Ως επίσκοπος λειτούργησα για πρώτη φορά στην μονή της Παναγίας Χρυσογιαλιώτισσας στις 23 Αυγούστου 2023 και συλλειτουργήσαν μαζί μου Κληρικοί και από την Μητρόπολή μας και από την Γεωργία. Από τότε, στο γνωστό «Σώσον ο Θεός τον λαόν σου...» δόθηκε εντολή σε όλους τους Κληρικούς της επαρχίας μας, να συμπεριληφθεί και ο άγιος Νικόλαος Ντβάλι και να μνημονεύεται μαζί με τον άγιο του λειτουργούντος ναού και όλους τους άλλους τοπικούς αγίους της Πάφου, τους οποίους επικαλούμεθα στην αίτηση, ζητώντας τις προς τον Θεόν πρεσβείες τους.

Απαραίτητα στοιχεία όμως για να τιμήσουμε έναν άγιο, είναι και να του συνθέσουμε την ασματική Ακολουθία του, αλλά και να φιλοτεχνήσουμε την εικόνα του. Για την Ακολουθία λοιπόν, του Αγίου Νικολάου, όπως και για άλλους Αγίους, απευθυνθήκαμε στον Δρ. Χαράλαμπο Μ. Μπούσια, Μέγα Υμνογράφο της των Αλεξανδρέων Εκκλησίας, παλαιό συνεργάτη μας και εν Χριστώ αδελφικό φίλο μας, άνθρωπο που αγαπά τους Αγίους και έχει την εμπειρία πολλών συγχρόνων αγίων και, επιπλέον, είναι άνθρωπος της προσευχής. Και εκείνος, ανταποκρίθηκε στο αίτημα μας και συνέγραψε την παρούσα Ακολουθία με πολλή αγάπη, προθύμως και ανιδιοτελώς. Τον ευχαριστούμε θερμά για την ανταπόκριση του και, για πρώτη φορά την εκδίδουμε και την παρουσιάζουμε, ώστε ψάλλεται στους Ιερούς μας Ναούς αλλά και σε όλο τον κόσμο, όπως οικουμενικός ήταν άλλωστε και ο ίδιος ο άγιος Νικόλαος Ντβάλι και είμαστε βέβαιοι ότι θα υπάρξουν πολλοί Ιερείς και Ιεροψάλτες και πιστοί, που θα θέλουν να τιμήσουν την μνήμη του.

Για την εικόνα απευθυνθήκαμε στον θεολόγο Χαράλαμπο Επαμεινώνδα, άριστο αγιογράφο με μακρά πείρα στην αγιογράφιση των τοπικών αγίων της Κύπρου αλλά και ιδιαιτέρως της Πάφου, ο οποίος προσπάθησε να ιστορήσει το πρόσωπό του Αγίου, έχοντας σαν πρότυπο κάποιες ελάχιστες πρόσφατες εικόνες του.

Με την παρούσα Ακολουθία του αγίου οσιομάρτυρα Νικολάου και την τοποθέτησή της μνήμης του στις 12 Φεβρουαρίου προσμένουμε να αρχίσει με την χάρη του Αγίου Τριαδικού Θεού η τιμή του αγίου. Να εύχεστε ο άγιος Νικόλαος Ντβάλι να μεσιτεύει και για την πόλη και επαρχία της Πάφου αλλά και της ιδιαίτερης του πατρίδας καθώς για όλους τους όπου γης Χριστιανούς. Μακάρι η ομολογία του και το μαρτύριό του να μας ενισχύουν όλους μας και να μας εμπνέουν να ακολουθήσουμε το παράδειγμα του και να αντιστεκόμαστε στις δυσκολίες του καιρού μας, γιατί και εμείς, όπως και εκείνος, έχουμε να αντιμετωπίσουμε και τους μουσουλμάνους, αλλά και τις κάθε λογής αιρέσεις. Και παρακαλώ να εύχεστε και για την δική μου ελαχιστότητα, να μου παρέχει ο άγιος ενίσχυση να ομολογώ πάντοτε την Πίστη να ορθοτομώ τον λόγο της Αληθείας και να με αγιάζει ο Θεός στην πορεία μου προς την Αιώνια Ζωή.

Φεβρουάριος 2023

† ο Πάφου Τυχικός

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΝΕΟΥ ΟΣΙΟΜΑΡΤΥΡΟΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΥ
ΤΟΥ ΝΤΒΑΛΙ ΙΒΗΡΙΑΣ
ΑΣΚΗΣΑΝΤΟΣ ΕΝ ΑΡΣΙΝΟΗ ΚΥΠΡΟΥ
ΚΑΙ ΑΘΛΗΣΑΝΤΟΣ ΕΝ ΔΑΜΑΣΚΩ

Ἡ μνήμη αὐτοῦ τελεῖται τῇ ΙΒ΄ Φεβρουαρίου.

Ποίημα Δρος Χαραλάμπους Μ. Μπούσια

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

**Μετὰ τὸν Προοιμακὸν εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰστώμεν στίχους δ΄ καὶ
 ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμια·**

Ἦχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Στερρὸν ὀσιόαθλον Χριστοῦ,
 Ἰβηρίας βλάστημα,
 Γιαλιᾶς Μάνδρας ἔνοικον,
 θεῖον Νικόλαον,
 τῆς κοσμούσης Πάφου
 εὐάνδρον περίοικον,
 ἐν Ἀρσινόῃ ὕμνοις τιμήσωμεν
 πάντες καὶ ἄσμασι,
 τὸν βασάνους ὑπομείναντα καὶ
 αὐχένος
 αὐτοῦ τὴν ἀπότμησιν.

Ἀσκήσει σεμνύνεται τῇ σῆ
 Ἀρσινόῃ εὐσημος,
 ἢ Γεωργία σπαργάνοις σου
 καὶ μαρτυρίῳ σου
 Δαμασκός, στερρόφρον, νέε
 ὀσιόαθλε,
 Νικόλαε, τῆς πίστεως σέμνωμα
 καὶ ἐνδιαίτημα

εὐσεβείας, γενναιότητος
καὶ ἀνδρείας
ψυχῆς, παμμακάριστε.

Χριστὸν κατενώπιον ἐχθρῶν
πίστει ὠμολόγησας, ὀσιομάρτυς
Νικόλαε,
καὶ καθυπέμεινας
κεφαλῆς σου τμησιν
ὡς ἄρνιον ἄκακον,
καὶ σφάγιον σεπτὸν καὶ ἀμώμητον χρόνοις,
πανεύφημε,
ἐν ἐσχάτοις, ὀμηγύρεσι
νῦν ἀγγέλων
ὁ συναγαλλόμενος.

Μονὴν εὐαγῆ Γιαλιᾶς ρεῖθροις
καθηγίασας ἀσκητικῶν σου,
Νικόλαε, μάρτυς νεόαθλε
πίστεως, ἰδρώτων,
Ἰβηρίας βλάστημα,
καὶ Δαμασκὸν ροαῖς τῶν αἱμάτων σου,
ἄπερ ἐξέχεας
ἐν τῇ ἀποτιμήσει κάρας σου
τῆς τιμίας,
ἀνδρείας ἀκρόρεια.

Δόξα. ᾠχος πλ. δ΄.

Ως ἐθελόθυτος ἀμνὸς ἐν Δαμασκῷ κατεσφάγης, Νικόλαε,
ὁ ἀσκήσεως ἰδρῶσι καὶ δάκρυσι Πάφου τοὺς δρυμοὺς ἀγίασας, καὶ
ἀπῆλθες τῷ ἀρχιποίμενι Χριστῷ, ὑπαντῆσαι,
τῷ δι' ἡμᾶς παθόντι·
ὄθεν τὴν μνήμην σου λαμπρῶς ἐορτάζοντες
καὶ τὴν ὁμολογίαν σου μεγαλύνοντες, νέε ὀσιομάρτυς,
εὐχὰς τὰς ἀδιαλείπτους σου ἐκδεχόμεθα
πρὸς ἀρετῆς ὀλοκλήρωσιν καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Δέσποινα, πρόσδεξαι....

Εἰς τὸν Στίχον. ᾠχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Χαῖρε, φῶς νεαυγές
 Ὅσιων καὶ Μαρτύρων, ὁ
 ἐκ τῆς Ἰβηρίας,
 Νικόλαε, ἀρτίως,
 ἐξανατείλας, ἔνδοξε.

Στίχος. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ.

Χαῖρε, ὁ ἀσκητῆς
 Γιαλιᾶς ἐν Πάφῳ,
 Νικόλαε, Σεμνείου, ὁ
 καθομολογήσας
 Χριστὸν ἄχρι θανάτου σου.

Στίχος. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Τῆς Γεωργιανῆς
 Μονῆς ἐν Ἀρσινόῃ τῆς
 Πάφου ἐνοικῆτορ,
 Νικόλαε, ἀγγέλων
 ὑπάρχεις ἰσοστάσιος.

Δόξα. Τριαδικόν.

Δόξα Σοι, ὁ Θεός,
 ἐνδόξου Νικολάου,
 Τριάς ὑπεραγία,
 σὺν τῷ Πατρὶ καὶ Λόγῳ τὸ
 Πνεῦμα τὸ Πανάγιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε, Μῆτερ Θεοῦ
 ὑπερευλογημένη,
 ἡ σκέπουσα θεόθεν
 τοὺς ταπεινοὺς σου δούλους,
 Χρυσογιαλιώτισσα.

Νῦν ἀπολύεις...τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τοῦ Μεγάλου Ἑσπερινοῦ καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν τὸ Μακάριος ἀνὴρ, εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰσθῶμεν στίχους στ' καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια·

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Πίστεως θησαύρισμα,
ὀσιομάρτυς Νικόλαε,
Ἰβηρίας ἐκβλάστημα,
τοῦ Ντβάλι ἀνάστημα,
Γιαλιωτίσης ἐν
τῇ Ἀρσινόῃ
Μονῆς τῆς Γεωργιανῆς
οἰκῆτορ θεῖε καὶ μάρτυς ἔνδοξε
τῆς Δαμασκοῦ, ἐνήθησας
ὁμολογῶν μέγα ὄνομα
τοῦ Χριστοῦ κατενώπιον τῶν
ἀπίστων συντάγματος.

Μάκαρ Ὀσιόαθλε,
νεομαρτύρων ὠραίισμα,
ὁ προθύμως τὸ ὄνομα
Χριστοῦ τὸ πανάγιον
πρῶτον καὶ ἀνδρείως
καθομολογήσας
ὄλη ἐφέσει σου ψυχῆς
Ἄγαρ ἀπίστων υἱῶν πρὸ βήματος,
βασάνους καθυπέμεινας
καὶ ἐκτομῆν τοῦ αὐχένος σου
ὡς ἀμνὸς ἐθελόθυτος,
στεφηφόρε Νικόλαε.

Ἐνδοξε Νικόλαε, σαυτὸν
Χριστῶ ἀφιέρωσας ἐκ παιδὸς
καὶ ἐνήσκησας ὡς ἔνσαρκος
ἄγγελος Γιαλιωτίσης
ἐν Μονῇ τῆς Πάφου,
ἐξ ἧς ἀπῆλθες πρὸς λαμπρὰν
ὁμολογίαν σῆς θείας πίστεως
καὶ Δαμασκοῦ ἐφοίνιζας
τὴν χθόνα ρείθροις αἱμάτων σου,

νεομάρτυς πανεύφημε,
ἀριστείας ὑπόδειγμα.

Εϋοσμον, Νικόλαε, Χριστοῦ
ὁσφράδιον πίστεως. Κύπρον
κατευοδίασας ὁδμαῖς σῆς
ἀσκήσεως
τῆς συντόνου ἄρτι
καὶ ἀθλήσεώς σου
τὴν πόλιν τῶν Δαμασκηνῶν τῇ
εὐωδία
ἄχρις ἐκτμήσεως
σῆς κεφαλῆς, πανεύφημε·
διὸ σὲ νῦν μακαρίζοντες
ἐορτάζομεν μνήμην σου
εὐλαβῶς τὴν σεβάσμιον.

Ἦσκησας ὡς ἄσαρκος,
Ἰβηρ γενναῖε, Νικόλαε, ἐν
Μονῇ, τῇ ἐν ἄλσεσι τῆς
Πάφου, ἀοίδιμε,
ἐν περιοικίδι
κώμης τῆς εὐάνδρου,
Γιαλιᾶς, ἐν ἧ καλῶς
τῆς ψυχοτρόφου ζωῆς τον δόλιχον διήνυσας
καὶ ἔφθασας
εἰς ἀρετῆς θείαν ἔπαλξιν,
προσευχῆς, ταπεινώσεως,
ἀπαθείας καὶ νήψεως.

Πίστει ὠμολόγησας Χριστοῦ
τὸ πάντιμον ὄνομα, ἐφετοῦ τῆς
καρδίας σου, στερρόφρον
Νικόλαε, ὀσιομαρτύρων
ἄνθος μυροβόλον,
ἐν πόλει τῶν Δαμασκηνῶν,
ἐν ἧ βασάνων πληθὺν ὑπέμεινας
καὶ κεφαλῆς τιμίας σου ἀποτομήν,
καρτερόψυχε,
ἦν μαχαίρα ὑπέκλινας
τῶν ἀπίστων, νεόαθλε.

Δόξα. Ἦχος πλ. β΄.

Τὸν ἐν Ἀρσινόῃ Κύπρου θεαρέστως ἀσκήσαντα καὶ ἀθλήσαντα ἐν Δαμασκῶ ὡς ἄλλου πάσχοντος, Νικόλαον, τὸν νέον Ὁσιομάρτυρα, τιμήσωμεν οὕτω λέγοντες· Ἰβηρίας ἐκβλάστημα καὶ Μονῆς ἐν Γιαλιᾷ οἰκῆτορ, ὁ παρῤῥησία ὁμολογήσας Χριστόν, τὸν στεφοδότην καὶ Κύριον, μὴ παύσῃ Αὐτὸν ἡμῖν ἰεοῦμενος, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε,....

Εἵσοδος. Φῶς ἰλαρόν. **Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα·**

Σοφίας Σειράχ τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. β΄ 1 - 11)

Τέκνον, εἰ προσέρχῃ δουλεύειν Κυρίῳ Θεῷ, ἐτοίμασον τὴν ψυχὴν σου εἰς πειρασμόν· εὐθύνον τὴν καρδίαν σου καὶ καρτέρησον καὶ μὴ σπεύσης ἐν καιρῷ ἐπαγωγῆς· κολλήθητι αὐτῷ καὶ μὴ ἀποστῆς, ἵνα αὐξηθῆς ἐπ' ἐσχάτων σου. Πᾶν ὃ ἐὰν ἐπαχθῇ σοι, δέξαι καὶ ἐν ἀλλάγμασι ταπεινώσεώς σου μακροθύμησον· ὅτι ἐν πυρὶ δοκιμάζεται χρυσὸς καὶ ἄνθρωποι δεκτοὶ ἐν καμίνῳ ταπεινώσεως. Πίστευσον αὐτῷ καὶ ἀντιλήψεταιί σου· εὐθύνον τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἔλπισον ἐπ' αὐτόν. Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον ἀναμείνατε τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ μὴ ἐκκλίνετε, ἵνα μὴ πέσητε. Οἱ φοβούμενοι Κύριον πιστεύσατε αὐτῷ καὶ οὐ μὴ πταισῆ ὁ μισθὸς ὑμῶν. Οἱ φοβούμενοι Κύριον ἐλπίσατε εἰς ἀγαθὰ καὶ εἰς εὐφροσύνην αἰῶνος καὶ ἐλέους. Ἐμβλέψατε εἰς ἀρχαίας γενεὰς καὶ ἴδετε· τίς ἐνεπίστευσε Κυρίῳ καὶ κατησχύνθη ; Ἡ τίς ἐπεκαλέσατο αὐτόν καὶ ὑπερεῖδεν αὐτόν ; Διότι οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος καὶ ἀφήσιν ἁμαρτίας καὶ σφάζει ἐν καιρῷ θλίψεως.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. α΄ 1 - 10)

Ἀγαπήσατε δικαιοσύνην, οἱ κρίνοντες τὴν γῆν, φρονήσατε περὶ τοῦ Κυρίου ἐν ἀγαθότητι καὶ ἐν ἀπλότῃ καρδίᾳ ζητήσατε αὐτόν· ὅτι εὐρίσκεται τοῖς μὴ πειράζουσιν αὐτόν, ἐμφανίζεται δὲ τοῖς μὴ ἀπιστοῦσιν αὐτῷ. Σκολιοὶ γὰρ λογισμοὶ χωρίζουσιν ἀπὸ Θεοῦ, δοκιμαζομένη τε ἡ δύναμις ἐλέγχει ἄφρονας. Ὅτι εἰς κακότεχνον ψυχὴν οὐκ εἰσελεύσεται σοφία, οὐδὲ κατοικήσει ἐν σώματι καταχρέῳ ἁμαρτίας· ἅγιον γὰρ πνεῦμα παιδείας φεύξεται δόλον καὶ ἀπαναστήσεται ἀπὸ λογισμῶν ἀσυνέτων καὶ ἐλεγθήσεται

ἐπελθούσης ἀδικίας. Φιλάνθρωπον γὰρ πνεῦμα σοφίας καὶ οὐκ ἁθώσει βλάσφημον ἀπὸ χειλέων αὐτοῦ· ὅτι τῶν νεφρῶν αὐτοῦ μάρτυς ὁ Θεὸς καὶ τῆς καρδίας αὐτοῦ ἐπίσκοπος ἀληθῆς καὶ τῆς γλώσσης ἀκουστής· ὅτι πνεῦμα Κυρίου πεπλήρωκε τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ συνέχον τὰ πάντα γνῶσιν ἔχει φωνῆς. Διὰ τοῦτο φθεγγόμενος ἄδικα οὐδεὶς· μὴ παροδεύσῃ αὐτὸν ἐλέγχουσα ἢ δίκη. Ἐν γὰρ διαβουλίαις ἀσεβοῦς ἐξέτασις ἔσται, λόγων δὲ αὐτοῦ ἀκοή πρὸς Κύριον ἤξει εἰς ἔλεγχον ἀνομημάτων αὐτοῦ· ὅτι οὗς ζηλώσεως ἀκροῶται τὰ πάντα καὶ θροῦς γογγυσμῶν οὐκ ἀποκρύπτεται.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. γ' 1 - 9)

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα, οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης· καὶ ὀλίγα παιδευθέντες μεγάλα εὐεργετηθήσονται, ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτοὺς καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ· ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται· κρινοῦσιν ἔθνη καὶ κρατήσουσι λαῶν καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεπειθότες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς Ὁσίοις αὐτοῦ καὶ ἐπισκοπῇ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΙΤΗΝ

Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'.

Δεῦτε φιλομαρτύρων οἱ δῆμοι καταστέψωμεν ἀσμάτων ἄνθεσι τὸν νέον τῆς τοῦ Χριστοῦ πίστεως Ἰβηρίτην Ὁσιομάρτυρα, ἐν Γιαλιᾷ θεαρέστως ἀσκήσαντα, Νικόλαον τὸν πανένδοξον. ὡς κεφαλότμητον καθαιρέτην τῆς πλάνης τῶν ἀπίστων ἐν εὐλαβείᾳ κραυγάζοντες· Ὁ ἀπτοήτῳ φρονήματι τὴν ὁδὸν διανύσας τοῦ μαρτυρίου, ἐκτενῶς Χριστόν, τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἰκέτευε ὑπὲρ τῶν τιμώντων τὴν μνήμην σου.

Ἦχος β'.

Τὸν ἀσκήσει καὶ ἀθλήσει κατευφράναντα εὐσεβῶν τοὺς δῆμους, βλάστημα τοῦ Ντβάλι Γεωργίας καὶ ἀσκητὴν τῆς Κύπρου πανόσιον, Νικόλαον τιμῆσωμεν, τὸν νέον Ὁσιομάρτυρα, ὡς μαργαρίτην εὐσεβείας, ἀσκητικῆς πολιτείας,

γενναιότητος καὶ ἀριστείας,
 ἐν ἀγαλλιάσει κραυγάζοντες·
 Νεόφωτε φωστὴρ ἀκραιφνοῦς ἀγωγῆς καὶ τόλμης,
 ὁ φωτίσας Δαμασκὸν ὁμολογίας σου ἀκτίσι,
 φώτισόν μου τὸν ζόφον τῆς ἀμαρτίας
 καὶ σῶσον ἐκ τοῦ ἀλήκτου σκότους τοὺς σὲ μακαρίζοντας.

ᾠχος γ΄.

Τὸν πόθον ἔχοντα Χριστὸν παρρησία ὁμολογήσαι καὶ
 καταλιπόντα τὴν ἡσυχίαν τῶν ἄλσεων Ἀρσινόης,
 γενναιότατον Δαμασκηνοῦ πόλεως μάρτυρα, Νικόλαον τὸν
 ὀσιώτατον, τιμήσωμεν λέγοντες·
 Ὁ παρρησία Χριστὸν ὁμολογήσας
 ἐνώπιον τῶν ἀσεβεστάτων ἀπογόνων τῆς Ἄγαρ,
 καὶ ὑπομείνας κατωδύνους βασάνους καὶ κάρας ἀπότμησιν, χάριν
 δαψιλῶς οὐρανόθεν εὔρες
 πρεσβεύειν Κυρίῳ ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

ᾠχος δ΄.

Τὸν χάριτι θεία δ' ἀσκήσεως καὶ μαρτυρίου
 εἰς ἐπάλξεις εὐκλείας ἀρρήτου ἀναβάντα,
 Νικόλαον ὑμνήσωμεν τὸν Ὄσιομάρτυρα,
 ὡς ἀθλητῶν πανοσίων ἐγκαλλώπισμα, οὕτω ψάλλοντες· Ὁ
 ἀγγέλων χορείαις συναγαλλόμενος,
 ῥῦσαι ἡμᾶς εὐχαῖς σου κατωδύνων περιστάσεων καὶ
 σῶσον ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. ᾠχος ὁ αὐτός.

Μονῆς Χρυσογιαλιωτίσσης οἰκῆτορ ὀσιώτατε
 καὶ γενναιότατε Χριστοῦ Νεομάρτυς,
 Νικόλαε πανάριστε,
 διὰ συντόνων ἀσκητικῶν παλαισμάτων καὶ διὰ μαρτυρίου εἰς
 ὕψος κληρονομίας ἀγαθῶν αἰωνίων ἤρθης, θειότατε· ὅθεν τὴν
 μνήμην σου σήμερον ἐορτάζοντες
 καὶ τοὺς ἀγῶνάς σου μεγαλύνοντες τὰς
 θεοπειθεῖς εὐχὰς σου ἐκδεχόμεθα
 πρὸς ἀρετῆς ὀλοκλήρωσιν
 καὶ βίον κρείττονα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου...

**Εἰς τὸν Στίχον. Στιχηρὰ
Προσόμοια. Ἦχος πλ. α΄.
Χαίροις, ἀσκητικῶν.**

Χαίροις, τῆς Γεωργίας βλαστός,
Γιαλιᾶς περιοικίδος ὀσφράδιον,
Νικόλαε νεομάρτυς, μεγαλοφώνως
Χριστοῦ
ὄνομα τὸ θεῖον
ἐν ἀσκήσεσι
τὸ πρῶτον καὶ ὕστερον τῶν
ἀπίστων ἐνώπιον
ὁμολογήσας
ἄχρι σῆς ἐναθλήσεως
καὶ ἐκτμήσεως κεφαλῆς
τῆς τιμίας σου κράζοντες
ἐκδεχόμεθα
εὐχὰς τὰς ἐνθέρμους σου πρὸς
προκοπὴν βίου, μάκαρ, καὶ
ἀρετῆς ὀλοκλήρωσιν,
πανάριστε πάτερ,
ὁ κεκοσμημένος ἄθλοις
τοῖς παναρίστοις σου.

Στίχος. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ.

Χάρις ὠδήγησέ σε σαφῶς
τοῦ Παρακλήτου, ὀσιόαθλε, Πνεύματος ἐκ
Ντβάλι τῆς Γεωργίας
εἰς δασυσκίους δρυμοὺς
Πάφου, τῆς ἐν Κύπρῳ,
ἐνθα δόλιχον
διήλθες ἀσκήσεως
θεαρέστου ὡς ἄσαρκος
καὶ ἦν δακρύων ὀχετοῖς
καθηγίασας
νυχθημέρων σου
καὶ ἰδρώτων σου ρεύμασι,
πρὸ σῆς ἀναχωρήσεως διὰ
τὸ μαρτύριον

εἰς Δαμασκὸν σὸν γενναῖον,
 ὀσιομάρτυς Νικόλαε, θεόθεν
 ὁ πάντας
 εὐλογῶν καὶ ἀγιάζων
 τοὺς εὐφημοῦντάς σε.

Στίχος. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Μνήμην ἐπιτελοῦντες τὴν σὴν
 πανευλαβῶς, ὀσιομάρτυς Νικόλαε,
 ἀγῶνας ἀσκητικούς σου ὑμνολογοῦμεν
 λαμπρῶς
 καὶ ἀθλητικά σου
 κατορθώματα Χριστοῦ
 ὑπὲρ πίστεως,
 ἐφετοῦ τῆς καρδίας σου,
 ἄχρῃς αὐχένος
 σοῦ σεπτοῦ ἀποτμήσεως
 καὶ βοῶμέν σοι εὐθαρσῶς·
 Νέον κόσμημα τῆς
 εὐσεβείας, Κύριον, Θεὸν
 τὸν εὐίλατον,
 ὡς πρὸς Αὐτὸν παρρησίαν
 πολλὴν κατέχων, ἰκέτευε
 ὑπὲρ τῶν ὑμνούντων
 τὴν ὑπέριμόν σου μνήμην
 καὶ ἀεισέβαστον.

Δόξα. ᾠχος πλ. δ'.

Τὸν τρανὸν ὁμολογητὴν τῆς πίστεως,
 ὀσιομάρτυρα τιμήσωμεν Νικόλαον,
 ὡς Γεωργίας σεμνολόγημα, Ἀρσινόης καύχημα καὶ
 Δαμασκοῦ θεῖον σάπφειρον,
 ἐν ἀγαλλιάσει κραυγάζοντες·
 Ὁ Κύπρον ἀγιάσας ῥοαῖς δακρῦων σου καὶ
 νομίμως ἐν Δαμασκῶ ἀθλήσας,
 μὴ παύση Κυρίου δεόμενος
 ὑπὲρ τῶν πίστει τιμώντων τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Δέσποινα, πρόσδεξαι....

Νῦν ἀπολύεις.....**Τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον·**

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Γεωργίας τὸν γόνον τὸν ὀσιώτατον
τὸν ἀγίασαντα Κύπρον
αὐτοῦ ἀσκήσει λαμπρᾶ
καὶ αἱμάτων Δαμασκὸν αὐτοῦ τοῖς χεύμασι, στέψωμεν
ρόδων ταῖς ὠδαῖς
ὡς νεόθυτον ἀμνόν,
Γεώργιον, τοῦ Κυρίου,
Ἵ και πρεσβεύει ἀπαύστως
ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον. Χαῖρε, πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος...

Ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡῶ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον τὸ Ἀπολυτίκιον, ὡς ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, μετὰ δὲ τὴν α΄ Στιχολογίαν Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον Σου, Σωτήρ.

Ἡγίαςας ῥοαῖς
σῶν ἀπείρων δακρύων
Μονὴν Γιαλιᾶς, Πάφου
ἐν Ἀρσινόῃ,
Νικόλαε, ὄνομα
τοῦ Χριστοῦ ὃ ἐδόξασας
ἐναθλήσει σου Δαμασκηνῶν
ἐν τῇ πόλει ἄχρι τμήσεως
τῆς ἱερᾶς κεφαλῆς σου
στερρὲ ὀσιόαθλε.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προστάτιν ὀρφανῶν,
σκέπην ἐμπεριστάτων,
ἐτοιμὴν ἀρωγὸν
κατωδύνως στενόντων,
χαρὰν τῶν ἐν θλίψεσι καὶ
ταχεῖαν συλλήπτορα
ἐπιστάμεθα
σέ, Παναγία Παρθένε,

τῶν ἐν κλύδωσι
βιοτικάϊς, Θεοτόκε,
πιστῶν ἀγαλλίαμμα.

**Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν Κάθισμα.
Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.**

Σεμνύνεται πόνοις σου Γιαλιᾶς
ἡ Μονὴ
ἐν Κύπρῳ, Νικόλαε,
ὄσιομάρτυς στερρῆ,
λαμπρᾶς ἐνασκήσεως,
καὶ Δαμασκὸς αἱμάτων
σῶν τιμίῳ ἐκχύσει ἄχρι
σῆς ὑπερτίμου
ἀποτιμήσεως κάρας,
ἀφθάρτῳ στεφοδότῃ Χριστὸς
στέφει ἦν ἔστεψε.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τρανῶς μεγαλύνοντες
σῶν θαυμασίων πληθύν,
ἀγνή ἀειπάρθενε,
σὴν πρὸς ἡμᾶς ἐναργῆ
καὶ θεῖαν ἀντίληψιν
μέλομεν, Θεοτόκε, καὶ
δοξάζομεν πόθῳ τὸν ἐκ
τῆς σῆς νηδύος
προερχόμενον Λόγον
Θεοῦ, Χριστὸν, ἡμῖν δασιλῶς
χάριν δωρούμενον.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον Κάθισμα. Ἦχος γ΄. Τὴν ὠραιότητα.

Ὀσιομάρτυρα στερρόν, Νικόλαον, Ἰβήρων
σέμνωμα λαμπρὸν τιμήσωμεν Γιαλιᾶς ἐν τῇ
Μονῇ ἀσκήσαντα ἰσαγγέλως
καὶ καθυπομείναντα κεφαλῆς τὴν ἀπότμησιν, ὥσπερ
θεῖον σφάγιον καὶ ἀμνὸν ἐθελόθυτον
ἐν πόλει Δαμασκοῦ, ἐκβοῶντες· Χαῖρε, Χριστὸν ὁ μεγαλύνας.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν σκοτισθεῖσάν μου ψυχὴν καταύγασον
 φωτὶ τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ Τόκου σου,
 ἀγνή Παρθένε, Μαριάμ, ἐλπίς τῶν ἀπηλπισμένων, καὶ
 ἀγλὸν ἀπέλασον τῶν ἀπείρων πταισμάτων μου, ὅπως
 εὖρω ἔλεος ἐν τῇ ὥρᾳ τῆς Κρίσεως
 καὶ πόθῳ ἀσιγήτως βοᾷ σοι· Χαῖρε, ἡ Κεχαριτωμένη.

Τὸ α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον·

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ.

Στίχος. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ Αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος...

Τὸ α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον.

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ.

Στίχος. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ Αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Εὐαγγέλιον· Κατὰ Ἰωάννην (Κεφ. ιε΄ 17 -ιστ΄ 2).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν..

**Ὅρα τὸ εἰς τὴν Λειτουργίαν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Ὁ
 Ν΄ Ψαλμός.**

Δόξα. Τοῦ ὀσιοάθλου, πρεσβείαις, Ἐλεῆμον,...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείας, Ἐλεῆμον....

Ἰδιόμελον. ᾠχος πλ. β΄.

Ὁ τὴν μοναδικὴν βαδίσας τρίβον ἐκ νεότητος
 καὶ Θεῷ εὐαρεστήσας ἀσκήσει καὶ μαρτυρίῳ
 ὀσιομάρτυς Νικόλαος, θεόθεν δεδόξασται· ὅθεν
 τὴν μνήμην αὐτοῦ σήμερον ἐορτάζοντες
 καὶ τὰ χεῦματα αὐτοῦ δακρῦων καὶ αἱμάτων ἐπαινοῦντες
 Χριστὸν δοξάζομεν, τὸν παρέχοντα ἡμῖν αὐτοῦ δεήσεσι τὸ
 μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου....

Εἶτα ὁ Κανὼν τοῦ Ὀσιομάρτυρος, οὔ ἢ Ἀκροστιχίς·

" Νικολάω, Γιαλιᾶς νέω ὀσιοάθλω, ὕμνος. Χ. Μ. "

ᾠδὴ α΄ .ᾠχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Νικόλαε, βλάστημα
 τῆς Ἰβηρίας περὶδοξον,
 οἰκῆτορ θειότατε
 Γιαλιᾶς τῆς Μονῆς,
 ὀσιοάθλε, χρυσόπλοκον
 θεόθεν

ἀπείληφας στέφανον
αἰωνιότητος.

Ἰσχὺν ἀμπεχόμενος
θεόθεν ὥσπερ ἱμάτιον,
Νικόλαε πάντιμε,
ἐν Δαμασκῷ τὸν Χριστὸν
ὠμολόγησας
ἐνώπιον τῆς Ἄγαρ
ἐκγόνων καὶ ἤθλησας
ὥσπερ ἀσώματος.

Καρπὸς ὥσπερ εὐχυμος
τῆς Ἰβηρίας, Νικόλαε,
κατηύφρανας σύμπαντα
ἀσκήσεώς σου ροπῇ
καὶ ἐνστάσει σου στερῶ
ἄχρις αὐχένος τοῦ σοῦ
ἀποτμήσεως, πίστεως
ἔρεισμα.

Θεοτοκίον.

Οδὸν καθυπόδειξον ἡμῖν,
Χρυσοπατερίτισσα, εἰς
πόλον ἀπάγουσαν,
Θεογεννήτορ σεμνή,
συνευφραίνεσθαι, Χριστῷ,
σῶ θείῳ Τόκῳ, πιστοῖς
ἀπονέμοντι ἄμετρον ἔλεος.

Ῥδὴ γ´. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Λαμπάδα τιμήσωμεν ἀξίως
Χριστοῦ Ἐκκλησίας νεαυγῆ,
Νικόλαον, ἀσκήσαντα Γιαλιᾶς
ἐν ἄλσεσι
καὶ Δαμασκὸν τοῖς αἵμασιν
αὐτοῦ λαμπρῶς ἀγιάσαντα.

Ἀνάστημα Ντβάλι Γεωργίας,
Νικόλαε, δωδεκαετῆς

Κυρίῳ ἀφιέρωσας σαυτὸν
καὶ ἠκολούθησας ὅλη
ψυχῆς ἐφέσει σου
ὁδοῖς ἀζύγων, ὡς ἄσαρκος.

Ως τοῦ Χρυσογιαλιατίσσης
Σεμνείου τοῦ Γεωργιανοῦ
οἰκῆτορ ἐνθεώτατε,
Νικόλαε, σὲ μέλλοντες
τὴν σεβασμίαν μνήμην σου
ψαλμοῖς καὶ ᾄσμασιν ἄγομεν.

Θεοτοκίον.

Γοργῶς ἐπακούουσα σῶν δούλων
δεήσεων, Μῆτερ ἀγαθή,
μὴ παύση, τῶν ἐκάστοτε
λαμπρῶς μακαριζόντων σε
καὶ Νικολάου μάρτυρος
νέου ὑμνούντων τὴν ἄθλησιν.

Κάθισμα. Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Πολυτίμητον νεομαρτύρων
ἐγκαλλώπισμα καὶ νέον εὐχος Γεωργίας,
τὸν ἐν Κύπρῳ ἀσκήσαντα, καὶ Δαμασκὸν
ἀγίασαντα ρεύμασιν αὐτοῦ αἱμάτων ἐκ
κάρας ἐκτιμήσεως μελωδήσωμεν Νικόλαον
τὸν θειότατον, εὐκλείας οὐρανῶν νῦν
ἀπολαύοντα.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ως ἰθύντειραν τῶν οἰκετῶν σου πρὸς
σκηνώματα ἀφθίτου δόξης ἀκλινῶς σὲ
μακαρίζομεν, Δέσποινα, καὶ
καταφεύγομεν πάντες ἐν κλύδωσι
βιοτικοῖς τῇ σῇ σκέπη καὶ χάριτι,
Μῆτερ, κράζοντες· Βοήθει ἐν περιστάσεσι
ταχέως τοὺς πιστῶς σοὶ καταφεύγοντας.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ιερεῖον προσηνέχθης
 τῷ Κυρίῳ ἀμώμητον,
 Ἰβηρ νεομάρτυς,
 Δαμασκοῦ ἐν πόλει, Νικόλαε,
 καὶ κεφαλότμητον σφάγιον, στερρόψυχε,
 ὁ δεξάμενος
 θεόθεν στέφος χρυσόπλοκον.

Αρνητὴς ὢν ἐπιγείων
 καὶ ματαίων, Νικόλαε,
 σὴν πατρώαν χθόνα
 ἐν τῇ Γεωργίᾳ κατέλιπες
 καὶ νῆσον Κύπρον κατέλαβες τὴν εὐσημον, ἣν
 ἡγίασας
 ἀσκητικοῖς σου παλαίσμασι.

Λαμπηδὼν Χριστοῦ ἀγάπης,
 σεαυτὸν ἀφιέρωσας
 ὅλη σου ἐφέσει,
 νεομάρτυς σῶφρον, Νικόλαε,
 Αὐτῷ, βραβεῖον πιστῶν χοροῖς παρέχοντι ἄνω
 κλήσεως
 καὶ σὺν Αὐτῷ ἐνοικήσεως.

Θεοτοκίον.

Ιλαστήριον τοῦ κόσμου,
 παντευλόγητε Δέσποινα,
 Κεχαριτωμένη
 Μήτηρ τοῦ Ὑψίστου, οἰκέτας σου τοῦ
 ἀρχεκάκου τῆς μήνιος ἀπήμονας τήρει
 πάντοτε
 καὶ τῶν βροτῶν πολεμήτορος.

ᾠδὴ ε΄. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ακρόρεια πίστεως μαρτύρων
 νέων πέφνηας, θαυμαστὲ
 Νικόλαε, προθύμως Χριστοῦ
 τὴν κλήσιν,
 Λόγου Ὑψίστου Θεοῦ, ἐνώπιον
 Ἄγαρ τῶν υἱῶν

θάρσει ἄχρι τμήσεως
ὁ κηρύξας ἀγένης σου.

Στερόρφρον Νικόλαε, τοῖς
δήμοις συνηρίθμησαι, θείων
ὀσιομαρτύρων ἄρτι, ὁ
ἔνασκήσας
Γιαλιᾶς ἐν Μονῇ
καὶ τμησιν τῆς κάρας ὑποστάς
σφάγιον ὡς ἅγιον
δι' ἀγάπην Κυρίου σου.

Νικόλαε ἔνδοξε,
ὑμνοῦμέν σε ὡς πρόταθλον
πάντων νεοάθλων ἀριστείας
κεκοσμημένον
μαργάροις καὶ ὀχετοῖς
αἱμάτων ἰδίων ἐν καιροῖς
τοῖς ἐσχάτοις, ἔνδοξε
νεομάρτυς τῆς πίστεως.

Θεοτοκίον.

Εὐχῶν σου ἀπόσμηξον ρανίδας
μάκτρῳ, Δέσποινα, τῶν ἡμῶν
δακρύων, Θεοτόκε, ἐκ τῶν
παγίδων
ῥῦσαι ἡμᾶς τοῦ ἐχθροῦ καὶ
σῶσον οἰκέτας σου ἀεὶ πίστει
μεγαλύνοντας
τὴν πληθὺν θαυμασίων σου.

Ῥδὴ στ'. Τὴν θεῖαν ταύτην.

Ῥς νεομάρτυρα ἔνδοξον
ὑμνοῦντες, Ἰβηρίτα Νικόλαε, σὲ
μεγαλύνομεν,
τῆς προσευχῆς ἐργαστήριον
καὶ ἀριστείας βάθρον
ἀδιατάρακτον.

Ο γόνος Ντβάλι, Νικόλαε,
ὑπὲρ Χριστοῦ ἐνήθλησας πίστεως

ἄλλου ὡς πάσχοντος
 ἐν Δαμασκῷ πρὸ τοῦ βήματος
 τῆς Ἁγαρ ἀπογόνων,
 μάρτυς νεόαθλε.

Σεπτῶν δακρῶν σου χεύμασιν
 ἡγίασας, Νικόλαε πάντιμε,
 τὴν ἐν τοῖς ἄλσεσι Γιαλιᾶς
 Μάνδραν, εὐφημε
 ὀσιομάρτυς νέε
 Χριστοῦ τῆς πίστεως.

Θεοτοκίον.

Ἰθύνεις πάντας τοὺς δούλους σου
 πρὸς τρίβους σωτηρίας, Μητρόθεε,
 σὲ μεγαλύνοντας
 ψαλμοῖς εὐτάκτοις καὶ ᾄσμασιν
 εὐήχοις, Παναγία Θεογεννήτρια.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ΄. Τῆ Ὑπερμάχῳ.

Διπλοῦν θεόθεν εἰληφότα νίκης στέφανον
 ὀσιομάρτυρα τὸν νέον εὐφημήσωμεν Ἰβηρίτην
 ἑνασκήσαντα θεαρέστως
 ἐν Μονῇ Γιαλιᾶς καὶ ἀγίασαντα Δαμασκὸν
 ῥοαῖς αἱμάτων ἐκ τῆς τμήσεως
 κάρας ψάλλοντες· Χαίροις, μάρτυς Νικόλαε.

Ὁ Οἶκος.

Ἄγγελοι κατιδόντες ψυχικὴν
 σου ἀνδρείαν ἐξέστησαν,
 Νικόλαε Μάρτυς, Ἰβηρίας
 βλαστὲ ἱερέ,
 ὁ εὐφράνας Πάφον πόνοις ἀσκήσεως καὶ
 Δαμασκὸν ἀθλήσει σου,
 ὧν δήμους ἐπιθες βοᾶν σοι·

Χαῖρε, ὁ θεῖος τοῦ Ντβάλι γόνος· χαῖρε,
 τὸ νέον τῆς Κύπρου εὐχος.

Χαῖρε, θεομύριστον Πάφου λευκάνθεμον·
 χαῖρε, νεοπύρσευτον ἄθλων κιννάμωμον.

Χαῖρε, ὅτι καθηγίαςας πόλιν τῶν Δαμασκηνῶν ·
χαῖρε, ὅτι θάρσει ἤσχυνας τὸν ἔσμον Ἄγαρ υἰῶν.

Χαῖρε, ὁ ὑπομείνας τοῦ ἀυχένος σου τμησιν· χαῖρε,
ὁ ἐδαφίσας τῶν ἀπίστων τὴν μῆνιν.

Χαῖρε, μαρτύρων νέων ὑπόδειγμα·
χαῖρε, ὁσίων θεῖον ἐντρύφημα.

Χαῖρε, κρηπὶς ἱερὰ εὐλαβείας· χαῖρε,
βαλβὶς σταθηρὰ εὐσθενίας·

Χαίροις, μάρτυς Νικόλαε.

**Καὶ ἀναγινώσκεται τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας, ἧτοι τῆς IB΄
Φεβρουαρίου. Εἶτα λέγομεν·**

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ Ἁγίου, ἐνδόξου νέου Ὁσιομάρτυρος
Νικολάου, τοῦ ἐκ Ντβάλι Γεωργίας ἀσκήσαντος ἐν Γιαλιᾷ Πάφου καὶ
ἐν Δαμασκῶ ἀθλήσαντος.

Στίχοι.

Νικόλαε, νέε ὀσιομάρτυς, Ἰβηρ, Γιαλιὰν
ἠγίαςας πρὸ μαρτυρίου.

Συναξάριον.

Ο ἐνδοξος νέος τοῦ Χριστοῦ ὀσιομάρτυς Νικόλαος ὁ Ἰβηρίτης
ὕπῃρξε μοναχὸς ἐν τῇ Γεωργιανῇ Μονῇ Παναγίας Χρυσογιαλιωτίσσης,
κειμένης παρὰ τὴν Γιαλιὰν Ἀρσινόης Πάφου. Γεννηθεὶς ἐξ εὐλαβῶν
γονέων ἐν Ντβάλι Γεωργίας ἤλθη ἐν Συροπαλαιστίνῃ ἐν ἔτει 1314.
Ἀφιερωθεὶς παιδιόθεν τῷ Κυρίῳ δωδεκαετῆς ἤλθεν εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ
ἐνεκλείσθη ἐν τῇ ἐν αὐτοῖς Γεωργιανῇ Μονῇ. Παρρησία Χριστὸν
ὁμολογῶν πρὸ τῶν ἐκγόνων τῆς Ἄγαρ εἰρκτῆ ἐνεκλείσθη, ἐξ ἧς θεία
συνεργεῖα ἔφθασεν εἰς Κύπρον καὶ ἤσκησεν ἐν τῇ Γεωργιανῇ Μονῇ τῆς
Γιαλιᾶς Πάφου. Ἰδὼν ἐν ὀράματι τὸν Τίμιον τοῦ Χριστοῦ Πρόδρομον
προτρέπων αὐτὸν ὑπάγειν εἰς Δαμασκὸν ἤλθεν ἐν αὐτῇ συνεχίζων
κηρύττειν Χριστὸν καὶ ἀναιρῶν τὰς τῶν ἀπίστων Ἀγαρηνῶν δοξασίας.
Συλληφθεὶς ὅθεν ὑπ' αὐτῶν στερρῶς ὑπέμεινε βασάνους δοξάζων τὸν
αὐτὸν ἐνδυναμοῦντα Κύριον ἄχρις ἀποτμήσεως τῆς σεβασμίας αὐτοῦ
κεφαλῆς. Τὸ μαρτυρικὸν αὐτοῦ σκῆνωμα ἐρρίφη εἰς τὸ πῦρ.

Τὸ μαρτυρικὸν τοῦ ὀσιομάρτυρος τέλος ἔγνω θεία χάριτι ὁ
πνευματικὸς αὐτοῦ πατήρ, ὃς προσευχόμενος κατείδε τὴν ψυχὴν αὐτοῦ
ὑπέρφωτον ἐν μέσῳ ἁγίων καὶ μαρτύρων. Ἦρξατο ὁ

Νικόλαος μαρτυρεῖν τῇ 19ῃ Ὀκτωβρίου τοῦ ἔτους 1314 καὶ ἐπερατώθη τῇ 12ῃ Φεβρουαρίου 1315 δι' ἀποκεφαλισμοῦ. Ὁ βίος τοῦ νέου ὁσιομάρτυρος Νικολάου κατεγράφη ἐν τῷ συναξαριστῇ τῶν Ἱεροσολύμων τοῦ 14^{ου} αἰῶνος.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεβείαις, Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ο τὸν ἄφθαρτον
ὁμολογίας στέφανον, σεπτὲ
Νικόλαε,
ἐκ στεφοδότου Χριστοῦ
χειρῶν, μάρτυς, εἴληφας,
σοὶ τοῦ βραβεύοντος τὴν
ἐνάθλησιν
ἐν Δαμασκῷ τὴν ἔνδοξον,
εὐσθενὲς ὁσιομάρτυς.

Αξιάγαστε
Νικόλαε, δακρύων σου
τιμίον ρεύμασι Γιαλιᾶς
τῆς Μονῆς ἐπίανας
ἔδαφος
καὶ τῶν αἱμάτων σου θείοις
χεύμασι
τὴν Δαμασκόν, ἀθλήσει σου
εὐσθενεῖ ἐγκαυχωμένην.

Θεοτίμητε
Νικόλαε, ἀπείληφας
θεόθεν στέφανον
ὁμολογίας λαμπρᾶς
ὡς μάρτυς καὶ ὄσιος,
Χριστοῦ τὸ ὄνομα
ἄχρῃς αἵματος
ἐκ κεφαλῆς σου τμήσεως
καθομολογήσας ἄρτι.

Θεοτοκίον.

Αύπης δίωξον
ἡμῶν ὁμίχλην, Δέσποινα,

τῶν προσφευγόντων σοι
 σῆς συμπαθείας ἀγαῖς,
 Θεοῦ Μητέρα εὐστοργε,
 καὶ τὴν ἀντίληψιν
 αἰτουμένων σου,
 ἦνπερ παρέχεις ἅπασιν
 τοῖς ἐνθέρμοις σου οἰκέταις.

Ῥδὴ η΄. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ῥς ὀσιομάρτυρα γενναῖον
 τιμῶμέν σε, Ἰβηρίας θεῖον βλάστημα,
 νεαυγὲς Νικόλαε,
 Ἀρσινόης σέμνωμα ἐν
 Πάφῳ, ὃ τὸ ὄνομα
 Χριστοῦ τὸ πάντιμον
 πρὸ Ἄγαρ γόνων ὠμολόγησας
 ἄχρι μαρτυρίου
 δι' ἐκτομῆς σῆς κάρας.

Ῥμνοὶς σε καὶ ἄσμασιν εὐτάκτοις
 σὴν ἄσκησιν πρῶτον πάντες μεγαλύνομεν, θαυμαστὲ
 Νικόλε,
 ἐν τῆς Πάφου ἄλσεσι καὶ
 εἶτα σὸν μαρτύριον τὸ
 ὑπερένδοξον
 ἐν πόλει Δαμασκοῦ ὑπ' ἀπίστων ἀπογόνων
 Ἄγαρ
 ἐν χρόνοις τοῖς ἐσχάτοις.

Μνήμην σου, Νικόλαε, τὴν θεῖαν
 γεραίροντες σὲ ἀξίως μακαρίζομεν
 ὡς ὀσιομάρτυρα
 εὐσταλῆ καὶ πάνσεπτον ἐν
 Δαμασκῷ τὸ ὄνομα
 Χριστοῦ τὸ ἅγιον
 σῆς κάρας ἄχρι τμήσεως θείας
 καθομολογήσας
 ἐνώπιον ἀπίστων.

Θεοτοκίον.

Νῦν ὡς ὄρμον πάντων ποντουμένων
 τιμῶμέν σε, Θεοτόκε, ἀκλυδώνιστον καὶ
 λιμένα ἄκλυστον
 τῶν ἐν βίου κλύδωσι
 θαλαττευόντων, Δέσποινα,
 πιστῶν διάσωσμα,
 ἐν ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς μελιρρύτοις σέ
 μακαρίζόντων
 εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ´. Ἄπας γηγενής.

ᾠσι σεπτὲ
 καὶ μάρτυς ἀήτητε Χριστοῦ,
 Νικόλαε,
 μνήμην σου τὴν πάνσεπτον
 καὶ σεβασμίαν
 νῦν ἐορτάζομεν
 καὶ μελωδοῦμεν ἄθλους σου, δι'
 ὧν ἐπέτυχες
 ἐν τῷ πόλῳ,
 δόξης ὑπὲρ ἔννοιαν,
 Ἐκκλησίας νεόφωτον πύρσευμα.

Στῦλος ἀρραγῆς
 ἐδείχθης, Νικόλαε,
 Χριστοῦ τῆς πίστεως,
 μάρτυς ὀσιόαθλε, πυξίον
 θαρρῶν
 καὶ γενναιότητος, ὁ
 ἀγιάσας δάκρυσι
 Κύπρον τὴν εὐάνδρον
 καὶ αἱμάτων
 Δαμασκὸν τοῖς ρεύμασι,
 σοῖς ἰδίῳις, στερρόφρον νεόαθλε.

Χαῖρε, ἀσκητὰ
 τῆς Κύπρου Νικόλαε,
 Ἰβήρων κλέϊσμα,
 Μάνδρας θείας ἔνοικε ἐν
 Αρσινόῃ
 πνευματοφόρητε,

Γιαλιᾶς, ὁ αἵμασιν ἐκ
τῆς ἐκτμήσεως
κεφαλῆς σου
Δαμασκὸν τὴν εὐσημον
πορφυρώσας ἐσχάτοις ἐν ἔτεσι.

Θεοτοκίον.

Μῆτερ τοῦ Χριστοῦ,
πιστῶν ἀγαλλίαμα,
εὐλόγει ἅπαντας πίστει
μεγαλύνοντας σῶν
θαυμασίων πληθὺν καὶ
Τόκον σου
δοξάζοντας τὸν πάνσεπτον,
Χριστὸν τὸν Κύριον, οὐρανόθεν
πᾶσι τὸν δωρούμενον
εὐσεβέσι τὸ ἄμετρον ἔλεος.

Ἐξαποστειλᾶριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ὁσιομάρτυς γενναῖε, Ἰβηρ
σεπτέ, ὁ τοῦ Χριστοῦ
ὁμολογήσας τὴν κλησιν ἄχρι
τομῆς σῆς κεφαλῆς στέφος
ἐδέξω θεόθεν χρυσοῦν,
Νικόλαε μάκαρ.

Θεοτοκίον.

Εὐλογημένη Παρθένε,
Μῆτερ Θεοῦ, σοὺς ὑμνητὰς
ρύου παθῶν καὶ κινδύνων
καὶ τοῦ ἐχθροῦ ἐπιβουλῆς
τοὺς ἐορτάζοντας πίστει
μνήμην στερροῦ Νικολάου.

**Εἰς τοὺς Αἶνους ἰστῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια.**

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ὁσιομάρτυς γενναῖε,
κρηπὶς τῆς πίστεως, τοῦ
Ντβάλι Γεωργίας

γόνε, ἐν Ἀρσινόῃ
 διάκοσμε τῆς Μάνδρας Γιαλιᾶς
 καὶ μαρτύρων ὠραῖσμα
 τῆς Δαμασκοῦ, ἐμεγάλυνας τοῦ Χριστοῦ θεῖον
 ὄνομα, Νικόλαε.

Ἀκολουθήσας ταῖς τρίβοις
 Μμαρτύρων πίστεως
 Δαμασκηῶν τὴν πόλιν
 καθηγίαςας ρείθροις
 αἱμάτων σου πανσέπτων, Ἰβηρ στερρέ. ἐξ
 αὐχένος σου τμήσεως
 καὶ στεφηφόρος ἀπῆλθες πρὸς οὐρανῶν τὰ
 σκηνώματα, Νικόλαε.

Ἐν Δαμασκῶ καθυπέστης
 τομὴν τῆς κάρας σου,
 ὡς ἱερεῖον θεῖον,
 ὀσιόαθλε μάκαρ,
 ὁ πρότερον ἐν πόνοις ἀσκητικοῖς
 ἐν τῇ Κύπρῳ, Νικόλαε,
 εὐαρεστήσας Κυρίῳ, Θεῷ ἡμῶν,
 σοὶ τὰ γέρα νίκης νεύμαντος.

Ἀπίστων Ἄγαρ ἐκγόνων
 ὄφρυν ἐπάτησας ἐνστάσει
 σου ἀνδρεία, ὀσιόαθλε
 μάκαρ,
 Νικόλαε, καὶ χαίρων σῆς κεφαλῆς ἐκτομὴν
 καθυπέμεινας
 ἐν Δαμασκῶ, ὁ τὸν στέφανον εἰληφῶς
 οὐρανόθεν δόξης ἄφθαρτον.

Δόξα. Ἦχος πλ. α΄.

Δεῦτε πιστοὶ τὸν ἐν μάρτυσιν ὄσιον καὶ ἐν
 ὀσίοις στερρόψυχον νεομάρτυρα,
 Νικόλαον, τιμήσωμεν,
 ὡς ὡς Ἁγιογιαλιωτίσεως Μάνδρας πνευματικὸν ἀνάστημα, ἐξ
 Ἰβηρίας ὀρμώμενον καὶ ἐν Δαμασκῶ κάραν ἀποτηθέντα, ἐν
 ἀγαλλιάσει λέγοντες·
 Ὁ ἀσκήσει ἀναβὰς ἀρετῶν τὴν κλίμακα καὶ
 ἀθλήσει στέφει οὐρανόθεν κεκοσμημένος,

ὁμολογεῖν καὶ ἡμᾶς Χριστὸν καταξιώσον ἐνώπιον ἀπίστων καὶ
σῶσον ἐκ θανάτου εὐχαῖς σου
τοὺς σὲ μακαρίζοντας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε,...

Δοξολογία Μεγάλη καὶ 'Απόλυσις.

ΕΝΤΗΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

**Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ὁσιομάρτυρος ἡ
γ' καὶ ἡ στ' ῥοδή.**

Ἀπόστολος· Πρὸς Ἐφεσίους (Κεφ. στ' 10 - 17).

Ἀδελφοί, ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ καὶ ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος
Αὐτοῦ...

Ζήτησι τῆ ΚΖ' Κυριακῆ.

Εὐαγγέλιον· Κατὰ Ματθαῖον (Κεφ. ζ' 12 - 21).

Εἶπεν ὁ Κύριος· Πάντα ὅσα ἂν θέλητε, ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ
ἄνθρωποι...

Ζήτησι τῆ 13ῆ Ὀκτωβρίου.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Μεγαλυνάριον.

Χαίροις, ὁ οἰκῆτορ Γιαλιᾶς,
Ἰβηρίας γόνε,
ὁ ἀθλήσας ἐν Δαμασκῶ,
ὀσιομαρτύρων
τῶν νέων κοσμιότης,
Νικόλαε, Κυρίου
ἄμεμπτον σφάγιον.

Τρισσεῦον, "Κύριε, ἐλέησον", ὡς ἐν Λιτῆ Ἁγίου Ὁρους

Ντβάλι νέε ὅσιε * ἀθλητά, Νικόλαε, * νίκης δρόμον δεῖζόν μοι.

Δίστιχον.

**Νικόλαον ὀσιόαθλον ὕμνησε
Τυχηκοῦ ὀτρύνσει σεμνοῦ Χαραλάμπης.**

ΤΕΛΟΣ ΚΑΙ ΔΟΞΑ

Τ Ω Μ Ο Ν Ω Α Λ Η Θ Ι Ν Ω Θ Ε Ω Η Μ Ω Ν

Ἀριθμ. Καταλ. Α 1067 / 4-1-24